

1. számú előkészítő irat

A fegyelmi eljárással, valamint a tárgyalással kapcsolatos véleményem rögzítésére készítettem az alábbi

előkészítő iratot.

Május 30-án (hétfőn) a nagyszüneti értekezletben az igazgató úr mindenkit arra kért, hogy ha a kirándulásokon bárkinél valami történt, azt hozza a tudomására, ne más úton tudja meg. Ennek megfelelően jelentettem, hogy egy gyereket hazaküldtem, mert nem viselkedett megfelelően; valószínűleg be fog jönni a szülő is, s ezért a tanulók és a szülők által a kirándulás előtt aláírt iratból is készítettem számára egy fénymásolatot. Egyéb jellegű aggályaimat is megosztottam vele (szintén a kiránduláson tapasztaltak alapján), majd ugyanezt egy dupla osztályfőnöki óra keretében tanítványaimmal is.

Másnap, 31-én a szülő az iskola bejáratánál, a gyülekező tanulók gyűrűjében szeretne volna „megvitatni” az eljárást, amit – mivel becsengettek és nekem órám volt – nem vállaltam fel, hanem az igazgató úrhoz irányítottam. Szünetben az igazgató úr Papp Béla igazgatóhelyettes úr jelenlétében közölte, hogy elveszi tőlem az osztályfőnökséget. Ezt az osztálynak is kihirdette.

Június 7-én a BEOL-ban, 8-án a Hírlapban jelent meg erről cikk. Majd 10-én értesített róla a munkáltatóm, hogy fegyelmi vizsgálatot rendelt el, Halmosiné Kiss Erzsébet kolléganőt bízva meg vizsgálóbiztosként, akinek a május 27-én történeteket írásban rögzítve, átadtam.

A fegyelmi tárgyalásra június 23-án kaptam idézést. Kértem, hogy a rendelkezésre álló iratanyagot is kapjam kézhez, ami meg is történt. Az iratok elemzése kapcsán szembesültem azzal az általam addig nem ismert munkáltatói igénnyel, hogy az ügy érdeme helyett (nevezetesen, hogy *volt-e jogom* hazaküldeni a tanulót) a fegyelmi vizsgálat nevelésmódszertani kérdésekre is terjedjen ki.

Ez ellen tiltakoznom kell. Pedagógiai kérdések, nevelési nézetkülönbségek tisztázására nem a munkaügyi vita az alkalmas fórum; arról nem is beszélve, hogy az elkészített vizsgálati anyag készítésébe nem vontak be (pedig itt voltam), s ezt emiatt egyoldalúnak tartom. A vizsgálat módszerével szintén voltak fenntartásaim, s ezt a munkáltatómnak jeleztem is. A biztosi állásfoglalás *csak* a hazaküldés *jogszerűségéről* nem szól.

Nézetem szerint a szülő panaszlevele nem jogos. A „kirívó fegyelemsértés” esetére kilátásba helyezett büntetést a szülő, mint a kiskorú jogos képviselője, a kirándulást megelőzően tudomásul vette. Ezzel a Ptk. szerinti jogi viszony jött létre:

„199. § Egyoldalú nyilatkozatból csak a jogszabályban megállapított esetekben keletkezik jogosultság a szolgáltatás követelésére; az egyoldalú nyilatkozatokra - ha a törvény kivételt nem tesz - a szerződésre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.[...] E szakasz második fordulata a szerződésre vonatkozó szabályokat megfelelően nemcsak a kötetmi jogviszonyt keletkeztető, de minden más egyoldalú (így a jogról való lemondást tartalmazó) nyilatkozatra is alkalmazni rendeli. A gyakorlat szempontjából e körben külön is kiemelendő, hogy az egyoldalú jognyilatkozathoz a fél kötve van, a már megtett nyilatkozat visszavonására - általában annak hatályossá válásáig - a Ptk. 211-215. §-ai szerint kerülhet sor.[...]”

213. § (1) A szerződés jelenlevők között abban az időpontban jön létre, amikor az ajánlatot elfogadják, távollevők között pedig akkor, amikor az elfogadó nyilatkozat az ajánlattevőhöz megérkezik.

214. § (1) A szerződési nyilatkozat, ha azt szóban vagy szóbeli üzenettel tették, a másik fél tudomásszerzésével válik hatályossá; az írásban vagy távirati úton közölt nyilatkozat hatályosságához pedig az szükséges, hogy az a másik félhez megérkezzen. (2) A még hatályossá nem vált nyilatkozatot vissza lehet vonni. A visszavonó nyilatkozatnak legkésőbb a visszavont nyilatkozattal egy időben kell a másik félhez érkeznie, illetőleg tudomására jutnia. [...]A fenti törvényhely a szerződést eredményező nyilatkozatok (ajánlat és elfogadás) hatályáról rendelkezik. Előírásai azonban valamennyi egyoldalú címzett jognyilatkozat esetében is irányadóak. Ez a jogcselekmény a megtétel módjától függő időpontban válik hatályossá. Ha a nyilatkozat szóban vagy szóbeli üzenet útján hangzott el, akkor a tudomásszerzéssel; írásbeli közlés esetében pedig a másik félhez való megérkezéssel. Ekként - a törvény megfogalmazásából következően - az írásban eljuttatott nyilatkozat hatályossá válik akkor is, ha arról a címzett ténylegesen és valóban nem szerez tudomást (például külföldi tartózkodás, betegség vagy csupán gondatlanság okán). A nyilatkozat megismerésének hiányából származó hátrány azonban még véltenség esetében sem hárrítható el.

A hatálybalépés jelentősége abban áll, hogy hozzá kötődnek a nyilatkozat megtételéhez fűződő joghatások.”

Itt szükséges a fegyelemsértés „kirívóságának” az indoklása is: ez nem más, mint az oszt.fői utasítás *nyílt* semmibevétele. Ha a WC-re és inni menőket is ilyennek tekintettem volna, akkor nem *egy* gyereket kellett volna hazaküldeni... De hát meleg volt és emberek vagyunk. Nem is szóltam, mikor abból az irányból jönni, vagy oda menni láttam valakit. De egészen más dolog az épp ellentétes irányban levő úton való vidám fecserés. Az ilyenfajta fegyelemsértés a tanév folyamán addig mindössze 3 esetben fordult elő, mindhárom a kampányolás kapcsán, s mindhárom az adható *legmagasabb* fegyelmezési szankció követte.

Békéscsaba, 2005. június 26.

(Rákóczi István Péter)